

Józef Zdunek

nadmierne emocje

nadmierne emocje
zagrożają obiektywizmowi
ograniczają umysł
badacz zamienia się w proroka
polityk w cietrzewia

fotografie nie kłamią

co dobre i miłe
przechowuję w pamięci
i w albumach na fotografii
dla siebie i potomności

dużo tych fotografii
niektóre pobladły
pożółkły najstarsze

oglądam je z sentymentem
i stwierdzam
fotografie nie kłamią

dla dobra własnego

smutne i przykre wyrzucam z pamięci
albo zostawiam w łagodnej formie
dla przestrogi

wierzę tu przyjaciół
i samego siebie
w samego siebie wierzę
najbardziej

wierzę że dobro istnieje
dobro zwycięża
że świat jest piękny
że niebo niebieskie
łąki zielone
pachnące
śnieg zawsze biały
i tak dalej i tak dalej

wierzę we wszystko
co dobre i piękne

niepojęte

kosmos się rozrasta
gęstnieje i wydłuża
odkryto nowe niebieskie ciała
wydłużył się koniec
jeśli koniec istnieje

kosmos się wydłuża
w nieskończoność
bez końca
nie ma astronomicznego końca
niepojęte
koniec bez końca

bez odpowiedzi

dokąd
jedno krótkie słowo
a tak wiele znaczy

dokąd
trudne pytanie

życie i śmierć
a potem dokąd

Paweł Kubiak

nic nowego nie przyszło na świat

nie wiercie poetom
gdy kładą
przed wami
nowy wiersz

oni go noszą
od początku świata
od dnia narodzin
szczeliny w skorupie

wtedy o brzasku słońce
nicość orała się w pustkę

siew był potężny
boski
nieśmiertelny

myśl zdumiewała się
pożodze krwi
z której się wyniosła

.....
od tego czasu nic nowego
nie przyszło na świat

w drodze

*Wydziedziczona z przedmiotów mrowiła
się przestrzeń.
Wszędzie było nigdzie i nigdzie, wszędzie.*

Czesław Miłosz „Oeconomia divina”

przedmioty
napotykanne w drodze

mówią co było
którą szliśmy drogą

opodal drzewa kamienia
bielonej chałupy

po między śmiercią rozwodem
wygraną na giełdzie

nasz ślad pisany obecnością
przedmiotów i ludzi

i zamiast skąd i dokąd
dane nam którędy

modlitwa stworzeń podług zamysłu św. Franciszka

modlitwa klęka we mnie
jest niedzielny ranek
pies widzi kuli się
przysiada potrzebą

jedna ręka łeb głaszczce
druga szpera w psalmach

Pan widzi wysłuchuje
na serdecznym palcu
opłata łańcuch złoty
diamentowy
z litego istnienia

stołeczna ulica Emilii Plater

Andrzejowi Wołosewiczowi

kość na lśniącym
dachu limuzyny
uczują siwe wrony
elita skrzydlatych funkcjonariuszy
duży chłopiec
kołusze się w bramie

szpaler drzew
na rogu Wspólnej
barwny wybór panienek
jesienny szelest ulotek
agencji towarzyskich

kościół liceum
płacze kelnerka
przed knajpą Mała Serbia
ktoś wyrwał jej portfel

na gimnazjalnym boisku
meczu absolwentów
podwórkowej łąciny

Mariott Pałac Kultury
szpaler drzew

siwe wrony

wielkie nasze piątki

cierpienie na wagę
na miarę
na własną miarę

i obietnica
że każdemu tyle
ile udźwignie

i nie myśl
że nie jesteś siłaczem
twoja słabość zadziwi

i TAMTO cierpienie
niepojęte a przecież owszem
większe rzeczy czynić będziemy